

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Per-Yngvar Seglsten
9389 Husøy I Senja

Dato: 04.01.2016

Deres ref: 15/8555 og 14/7056

Det vises til høringsnotat av 29.12.2015, samt og så høringsnotat av 27.03.2015 med tilhørende høringsvar.

Lovendringene som er foreslått har ikke en eneste overgangsregel, som begrunnes med at dette ikke er i strid med §97 i Grunnloven. Det er mulig at dette ikke er i strid med grunnloven, men formålet med lovendringen er i hovedsak kun å ramme flyktning- og asylstrømmen til Norge.

Det vises til side 136 i høringsnotat 15/8555:

"Departementet legger til grunn at Grunnloven § 97 ikke er til hinder for at de nye reglene anvendes på personer som har søkt, men ikke har fått innvilget oppholdstillatelse etter någjeldende § 28. Departementet legger videre til grunn at endringer i reglene om permanent oppholdstillatelse må kunne gis anvendelse for alle som ennå ikke har permanent oppholdstillatelse. Tilsvarende anser departementet at de nye reglene om familiegjennforening må kunne gis anvendelse i alle saker der søknad om familiegjennforening ennå ikke er innvilget."

Dette vil si at forslaget til lovendringen rundt familiegjennforeningen rammer absolutt alle med tilbakevirkende kraft, ikke bare de som er kommet til Norge som flyktninger.

Eksempelvis dersom en norsk statsborger som referanseperson fikk familieinnvandring med ektefelle i 2013, og fikk et barn sammen i 2014, så ville søknad om permanent opphold for innvandringsforelderen med nåværende regelverk være mulig i 2016. Med det nye lovforslaget uten overgangsregler som helst, så vil dette bli tidligst 2018.

Dette innebærer ikke bare en økt usikkerhet for innvandrerene, men også for barnet født 2014, og som jo er automatisk norsk statsborger siden født i Norge og den ene forelderen er norsk statsborger.

Det vil si at det ikke bare er §97 i Grunnloven som skal veie, men også §104 i Grunnloven.

Det vises til at dette med barnas beste også var omtalt i flere høringsvar til høringsnotat 14/7056 også, og at dette var mangelfullt vurdert av departementet.

Mao må det lages overgangsregler for de som allerede er i Norge på midlertidig opphold hvor referansepersonen er norsk statsborger og ikke flyktning, og hvor innvandrerene i tillegg er forelder til en norsk statsborger. Dette slik at det kan fortsettes å planlegges for 3 år midlertidig opphold før permanent opphold kan gis.

Det er videre slik at i forbindelse med at lovendringen fastsetter krav til samfunnskunnskap i tillegg til norskkunnskap, så må det allikevel være overgangsregler for de som allerede er i gang med norskkurs uten samfunnskunnskap som pensum.

Ellers er det et generelt paradoks at en referanseperson for familieinnvandring med permanent opphold i kun 1 år har samme rettigheter som en som har vært norsk statsborger i for eksempel 30 år.

I forhold til asylsøkere som spekulerer i å få permanent opphold, for så å brukes som referanseperson for familiegjennforening, så ville det vært svært treffende for lovendringsformålet dersom det regelmessig ble forskjell for referanseperson med bare permanent opphold og den referanseperson som har hatt norsk statsborgerskap i kanskje flere år.

Det foreslås derfor at det generelt blir 5 år midlertidig opphold før permanent opphold kan gis for de saker hvor referansepersonen har kun permanent opphold, 4 år i de saker hvor referansepersonen er norsk statsborger, og 3 år der referansepersonen har vært norsk statsborger i sammenhengende 20 år.

Dette vil heller ikke være i strid med noen Grunnlov.

Med hilsen

Per-Yngvar Seglsten
9389 Husøy I Senja